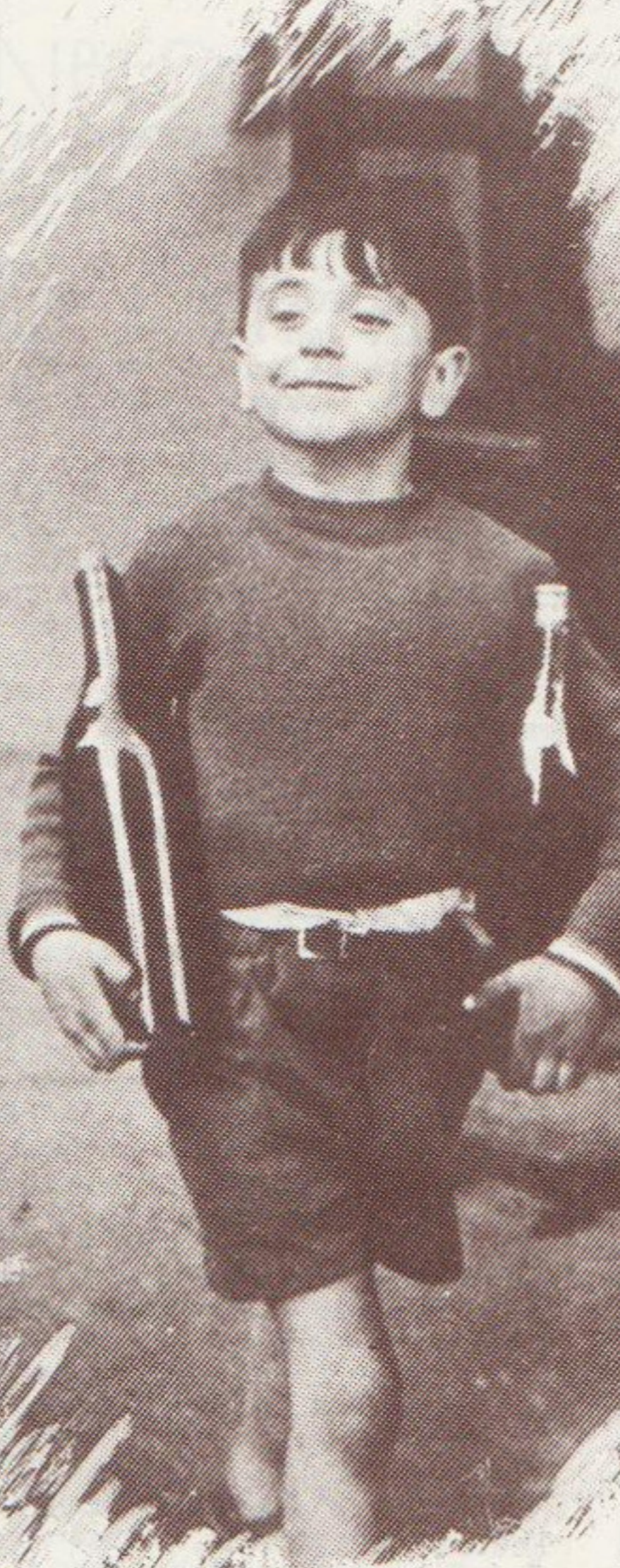

kinder emancipatie?

3
0
1
2
3
4
5
6
7
8
9

JAARGANG 4
NUMMER 7
SEPTEMBER
maandblad
nvsh
werkgroep
jeugd
emancipatie

0
1
2
3
4
5
6
7
8
9

n.i.k.s.

naar integratie kinder seksualiteit

verschijnt 10 x per jaar

uitgave:

LANDELIJKE WERKGROEP JEUGDEMANCIPATIE
Nederlandse Vereniging voor
Seksuele Hervorming

REDAKTIE ADRES

Postbus 6614
3002 AP ROTTERDAM

REDAKTIE

Bob Ferguson
Peter Geul
Gorrit Goslinga
Paul Valois

Kopij dient uiterlijk de tweede zaterdag van de maand in handen te zijn van de redactie, bij voorkeur getypt. Gesigneerde artikelen komen voor rekening van de auteurs.

ABONNEMENTEN

De abonnementsprijs bedraagt f 22,50 per kalenderjaar. Opzeggingen vóór 1 januari schriftelijk aan de redactie. Een abonnement dat op 1 juni ingaat, kost het eerste jaar maar f 11,25.

LOSSE NUMMERS

Nederland f 1,50
België Bfr 25
exclusief verzendkosten
Losse nummers zijn onder meer verkrijgbaar via de afdelingswerkgroepen.

BETALING

Postrekening 3436887 t.n.v. NVSH-LWGJ, Eindhoven. Vermeld a.u.b. de reden van betaling. Bij voorkeur dient gebruik gemaakt te worden van de toegezonden acceptgirokaart.

ADVERTENTIES

hele pagina f 40,- Per regel over
halve pagina f 25,- 1 kolom (halve
kwart pagina f 15,- paginabreedte)
f 0,50.

Advertenties die afbreuk doen aan de beoogde functie van het blad worden niet opgenomen.

Verzending geschiedt desgewenst in gesloten enveloppe. Nieuwe abonnees dienen kenbaar te maken of zij hier prijs op stellen. Anderen wordt het blad als drukwerk toegezonden.

4e jaargang nummer 7 september '80
INHOUD pagina

EEN ONBEDOELD THEMANUMMER is deze NIKS geworden. Gorrit Goslinga haalt de rode draad tevoorschijn op pagina	3
Na tien jaar ligt het er dan: het EINDRAPPORT VAN DE COMMISSIE-MELAI. Jan Schuijjer maakt een eerste balans op van het resultaat. Tevens deskundige commentaren vanaf bladzij	4
De rubriek KINDER-LOKAAL met nieuws van Kindervuist op pag.	9
Hannie Boidin verliet de werkgroep Utrecht. Gorrit Goslinga neemt AFSCHIED VAN DE JUF op	10
Werkgroepsinformatie in de rubriek INTERLOKAAL, ditmaal op	12
ROTGESCHROKKEN. Dat was zich een Venlose moeder toen zij haar ondeugende zoontje betrapte. Wat doe je in zo'n geval? Een praktijkervaring op pagina	14
Weidse vergezichten op de weg naar vrijheid voor klein en groot bespeurt Paul Valois als KINDEREMANCIPATIE werkelijkheid wordt. Volg het smalle pad omhoog mee vanaf bladzij	16
Veel tegencultuur ditmaal: de NIKS-redacteuren verwerkten heel wat LEESVOER en KIJKSPUL en doen kond van hun bevindingen te beginnen op pagina	21
Tot slot nog een kleine greep uit onze grote pot met KLEIN SNOEPMOED. Onze variarubriek op	26
En de AGENDA, herzien en bijgewerkt, staat op	27

Medewerkers aan dit nummer:
Edward Brongersma, Alfons Elsen,
Jan Schuijjer en John Venno.

Omslag: Peter Geul

Tekeningen: Ad Dams, Peter Geul,
Jopie en Paul Valois.

Foto's: Hans Boidin, Peter Geul
en Gorrit Goslinga.

NIKS

EEN ONBEDOELD THEMA NUMMER

WE HEBBEN HET ER NIET OP AANGE-
STUURD. ALS HET DUS NIET AAN HET
BLINDE TOEVAL LIGT, OF AAN GODS
HAND, DAN MOET HET WEL ZO IETS
ALS EEN TREND ZIJN.

In een aantal artikelen in dit
nummer, in besproken films en
boeken, doemt een nieuwe visie
op met betrekking tot kinderen.
Voor het eerst sinds eeuwen gaan
er stemmen op die aan het kind
een eigen waarde toekennen, het
in bepaalde opzichten hoger aan-
slaan dan de volwassene. Kinde-
ren worden door deze schrijvers
en cineasten niet meer afgedaan
als 'wezens op weg naar volwas-
senheid', als een gebrekkig tus-
senstadium tussen foetus en mens.
Dat deze traditionele opvatting
wel wordt gehuldigd door de com-
missie-Melai stemt tot teleur-
stelling maar is wel begrijpe-
lijk. "Rechtsgenoten met een ge-
brekkige of onvolgroeide wil",
zo worden in één adem geestelijk
gestoorden en kinderen weggezet.
Je kan van juristen en psychia-
ters geen gevoeligheid voor
nieuwe ideeën verwachten - al-
leen Jeanne Doomen had beter
moeten weten.

onbedorven

De gevoelige naturen, die verder-
op onze kolommen bevolken, kennen
kinderen heel bijzondere kwali-
teiten toe. Alles wat in onze
samenleving fout is, is op onze
kleinen niet of slechts in ver-
minderde mate van toepassing.

Wij zijn van het paradijs afge-
dwaald en we bespeuren dat kin-
deren er nog dichterbij zijn.
Dat ze ons de weg terug zouden
kunnen wijzen als wij maar naar
ze luisterden. Als wij ze nog
niet hebben afgeleerd vanuit
zichzelf te spreken, zich te ui-
ten. De mens wordt zuiver gebo-
ren, volwassen worden is degene-
reren, opvoeding is al het waar-
devolle afleren. En vaag hoort
men de echo van Jean-Jacques
Rousseau: het onbedorven wicht,
de goede wilde. Rousseau heeft
de mensheid geleerd het kind
apart te zetten en de gevolgen
kennen we. Oppassen is derhalve
geboden. Op een voetstuk hoort
het kind evenmin thuis als in
een kooi.

serieus nemen

Ik denk dat om die reden van al-
les het relaas van die Venlose
moeder mij het meest aanspreekt.
Vooral ook door haar keus en de
reden waarom. Zij verheerlijkt
het kind beslist niet, maar laat
het wel in zijn waarde door het
juist dat zelfde te gunnen wat
zij zichzelf gunt. Daarmee wil
ik de profeten van de zachte kin-
derrevolutie niet afschrijven.
Zij vertegenwoordigen een reak-
tieverschijnsel en moeten aan-
dacht veroveren: zo is de over-
drijving, het doorslaan soms -
Ferreris dienstweigerende cou-
veuse-baby's - verklaarbaar.
Essentieel is, dat kinderen -
medemensen met een andere leef-
tijd - serieus worden genomen in
heel hun mens-zijn. Al zou het
maar zijn omdat zij - hoe dan
ook - de volwassenen van straks
zijn. De mannen- en vrouwenbewe-
gingen zijn zich zoiets gelukkig
inmiddels gaan realiseren. De
weg naar de geschetste toekomst
zal - laten we ons geen illusies
maken - nog langs grote obsta-
kels en vele fouten gaan. Een
jaar Kindervuist-praktijk laat
dat al overtuigend zien. Enige
weerbaarheid en wat eelt op de
ziel zijn toch wel vereist, dunkt
me. Maar bovenal: de bereidheid
elke kritiek serieus te nemen.

Gorrit Goslinfa

RAPPORT COMMISSIE-MELAI

SEKSUELE INITIATIEVEN van KINDEREN uit de STRAFWET?

DE MAATSCHAPPELIJKE BEHOEFTE AAN WIJZIGING VAN DE STRAFWETTELIJKE BEPALINGEN OVER DE SEXUELE RELATIES TUSSEN OUDEREN EN JEUGDIGEN IS DRINGEND. MET DEZE VEELBELOVENDE STELLING BEGINT DE COMMISSIE-ZEDELJKHEIDSWETGEVING (DE COMMISSIE-MELAI) HAAR EINDRAPPORT. WIE ECHTER MEENT DAT DIT HET STARTSCHOT VORMT VOOR EEN RAPPORT DAT ENIG INZICHT BIJDT IN DIE RELATIES VAN EN MET KINDEREN KOMT BEDROGEN UIT. WAAROM DIE STRAFWET DAN WEL ZO NODIG GEWIJZIGD MOET WORDEN, WORDT NERGENS UIT DE DOEKEN GEDAAN. DE ARGUMENTATIE VAN HET RAPPORT IS THEORETISCH EN LOOPT OP LASTIGE PUNTEN (POLITIEVERHOREN, DE HOOGTE VAN DE LEEFTIJDGRENNS, DE SEKSUELE GERICHTHEID VAN KINDEREN NAAR OUDEREN) MET EEN BOOG HEEN. DAT ER UITEINDELIJK EEN SPITSVONDIG WETSVORSTEL UITTOLT DAT ALTHANS EEN GROOT BEZWAAR TEGEN DE BESTAANDE WET UIT DE WEG KAN RUI- MEN IS DAAROM EIGENLIJK NOG EEN MEEVALLER.

JAN SCHUIJER

De commissie gaat er terecht van uit dat de strafwet de wilsvrijheid van de burger moet beschermen. Daarom wil zij - nog steeds terecht - aanranding en verkrachting strafbaar houden. Een tweede punt is dat zij jongeren onder de zestien ziet als personen met een onvolkomen vermogen tot sexuele zelfbepaling. Daarom moeten volwassenen terughoudend zijn bij het aangaan van sexuele contacten met jeugdigen. Sexueel contact op initiatief van de volwassene moet daarom strafbaar blijven. Voor contacten van ou-

ders, opvoeders etc. met de hun toevertrouwde kinderen moet het absolute verbod blijven bestaan (zij het dat de leeftijdsgrens verschuift van 21 naar 16 jaar). Tenslotte moet het bestaande verbod op coïtus met een meisje onder de 12 worden uitgebreid naar andere vormen van geslachts-gemeenschap met jongens en meisjes (zie het bijgaande overzicht).

ADVIES

DE MINISTER VAN JUSTITIE, DE RUITER, HEEFT TERUGHOUDEND GEREAGEERD OP HET RAPPORT. IN DE RADIO-UITZENDING VAN HIER EN NU OP NEGEN JULI VERTELDE HIJ DAT HIJ OVER DIT ADVIES VAN DE COMMISSIE-MELAI HER EN DER NADER ADVIES ZAL VRA- GEN. DE RUITER VERWACHT DAT HET RAPPORT AANZET GEEFT TOT EEN PUBLIEKE DISKUSSIE.

Hoewel de commissie het nergens met zoveel woorden zegt betekent dit dus dat seksuele contacten waartoe het kind het initiatief neemt uit de strafwet verdwijnen. Het is jammer en ook tactisch dom van de commissie dat zij dit niet wat positiever presenteert, omdat het toch een erkenning is van de waarde van sexuele initiatieven door kinderen. Of denkt zij dat kinderen daar nooit toe komen? Het NVSH-rapport 'Leeftijdsgrenzen in de zedelijkheidswetgeving' krijgt in ieder geval een veeg uit de pan waar het stelt dat kinderen sexuele verlangens en initiatieven hebben. Die hoeven dan nog helemaal niet op volwassenen ge-

richt te zijn, zo werpt de commissie tegen. Een waarheid als een koe uiteraard, maar geen antwoord op de vraag óf ze het misschien soms weleens zouden zijn. Dit is nu zo'n voorbeeld waar het rapport op een essentieel punt faalt. Nergens wordt inzicht gegeven in de aard van de seksuele contacten en de houding van de kinderen daarbij. Vrijwel nergens wordt bovendien gebruik gemaakt van inzichten uit publicaties van anderen. Zouden de regering en de Tweede Kamer echt een commissie van deskundigen tien jaar lang hebben laten studeren voor een rapport dat niet veel dieper graaft dan tot gemeenplaatsen als: "In de verhoudingen tussen ouders en jongeren zal het geestelijk en situationeel overwicht vaak beslissend zijn"? Die stelling is op zich best zinvol, maar je bent er daarmee nog niet.

BRODDELWERK

"DE COMMISSIE GAAT UIT VAN DE EIGEN VOORoorDELEN. HET INTERPRETEREN VAN HET OUDER ZIJN ALS OVERMAGHT GEBRUIKEN, IK VIND DAT GRIEZELIG! AAN HET WOORD IS DOMINEE ALJE KLAMER. HIJ NOEMT HET RAPPORT WAAR HET GAAT OVER SEKSUALITEIT VAN JEUGDIGEN MET OUDEREN "GEWOON BRODDELWERK". "HET IS HEEL MERKWAARDIG", VERTELT KLAMER, "DAT HET NCGV-RAPPORT 'PEDOFILIE EN SAMENLEVING', EEN DOORDACHT WERKSTUK TOCH, VOLSTREKT NIET IN DE LITERATUURLIJST VAN DE COMMISSIE VOORKOMT". IN DIT RAPPORT IS ENKELE JAREN TERUG AL GEPLEIT VOOR VERGAANDE DEKRIMINALISATIE VAN PEDOFILIE. "MET DEZE VOORSTELLEN IS DAARVAN TOTAAL GEEN SPRAKE. DAT IS TRIEST!"

Dit overwicht is namelijk beslissend wanneer er een contact tot stand komt waar het kind uit eigen beweging niet aan begonnen was. Nu zijn er genoeg dingen te verzinnen die je pas doet op initiatief van een ander maar niettemin toch wel met plezier. Bovendien zal het initiatief vaak niet duidelijk van een van de twee partijen uitgaan. Wat te doen als een volwassene ingaat op op een uitdagende houding van een kind? Of als een kind een initiatief van een volwassene

welbewust afwacht? In het als bijlage bij het rapport opgenomen artikel van Dr. J.P.S.Fisellier zijn cijfers opgenomen waaruit blijkt dat veel kinderen (ook volgens de processen-verbaal van de zedenpolitie) tegemoetkomend reageren op geweldloze toenadering. Het is gek dat de commissie dat soort gegevens wel in haar rapport opneemt maar er helemaal niet op ingaat. De gedachte dat een initiatief van de volwassene steeds verwerpelijk is zou daarmee in een wat ander daglicht komen te staan, zelfs al zijn wetenschappelijke gegevens niet altijd even betrouwbaar.

VRIJ LATEN

Een veel zinniger uitgangspunt is daarom de gedachte dat de volwassene het kind **VRIJ MOET LATEN**: een initiatief is pas verwerpelijk wanneer het kind niet vrij is om er positief of negatief op te reageren. Het is daarom jammer dat de commissie geen onderscheid wil maken naar de aard van de seksuele contacten. Het verwerpelijke van een contact, zo zegt ze, is de ongelijkheid tussen dader en slachtoffer en hoe daarvan gebruik wordt gemaakt is een tweede. Onzin; hoe (of liever gezegd: óf) daarvan gebruik gemaakt wordt is helemaal geen tweede, maar daar gaat het nu juist om.

Daarmee mag echter niet worden ontkend dat de wilsbepaling inderdaad iets is dat zich met de jaren ontwikkelt. Het is daarom goed dat wordt geprobeerd kinderen met een onvolgroeide wilsbepaling extra te beschermen al zal het ideale wetsartikel wel nooit gevonden worden. Cruciaal is echter tot welke leeftijd je die extra bescherming laat gelden, zeker bij zaken als deze, waar een beschermend bedoelde wet zo gemakkelijk tot het tegendeel kan leiden. Zestien jaar zegt de commissie, zonder daarvoor overtuigende argumenten te geven.

Wanneer is de wilsvrijheid voldoende ontwikkeld? Bij elk kind zal dat anders liggen. Doorslaggevend lijkt het me dat een kind een afgedwongen contact - immers strafbaar onder het algemene aandringsartikel - als zodanig kan onderkennen en dit kan uiten. Daarvoor kan het in elk geval van belang zijn dat het kind

OVERZICHT

Nu is strafbaar:

- Art.244: Coïtus* met een meisje onder de 12.
- Art.245: Coïtus* met een vrouw onder de 16 (klachtdelict)
- Art.247: - Ontucht met een persoon onder de 16.
- Verleiding van een persoon onder de 16 tot ontucht/coïtus* met een derde.
- Art.248 Verleiden minderjarige ter: van onbesproken gedrag tot ontucht d.m.v. giften, misbruik overwicht etc. (klachtdelict).
- Art.249: Ontucht met een minderjarige in afhankelijkheidspositie.

* aangeduid als: 'vleselijke gemeenschap'

Voorstel eindrapport-Melai

- Art.245: Geslachtsgemeenschap** met iemand onder de 12.
- Art.244: Bewegen van een persoon onder de 16 tot plegen/dulden van sexuele handelingen.

Art.247: Sexuele handelingen met een persoon onder de 16 in afhankelijkheidsrelatie.

**en daarmee gelijk te stellen handelingen: elke vorm van g genitaal, oraal of anaal contact. Niet: vrijen, masturberen met de hand.

iets over seksualiteit weet en dat dit ook bespreekbaar is. Dat geldt tegenwoordig toch meestal al op jongere leeftijd dan 16 jaar. Van meer belang is dat er op andere plaatsen in het recht van wordt uitgegaan dat een kind vanaf 12 jaar voldoende onderscheidingsvermogen bezit. Zo wordt vanaf 12 jaar een kind volgens het strafrecht aansprakelijk gesteld voor zijn daden. Toen de wijziging van het strafwetsartikel dat hulpverlening aan weggelopen minderjarigen verbiedt in de Kamer ter discussie stond zei de indiener van het wijzigingsvoorstel, het kamerlid Roethof: "Er is in het Strafwetboek weer sprake van een leeftijdsgrens van 12 jaar. Modderman heeft destijds bij de indiening van het wetboek die leeftijdsgrens willekeurig genoemd, maar hij zei dat dit voor elke leeftijdsgrens geldt. Het is echter heel duidelijk, zei hij, dat rond dat twaalfde jaar zich een kentering voltrekt en de minderjarige duidelijk meer zelfstandig en bewust zijn verlangens tot uitdrukking gaat brengen. Dit is een hele tijd geleden, maar ook volgens de moderne opvattingen ligt er wat dat betreft een soort 'draaipunt' bij dat twaalfde jaar" (Tweede Kamer, Handelingen, 26 juni 1979, p.5781). Als zulke ideeën in de Kamer leven is dat iets om in de gaten te houden.

VERPLICHT

Op de regel dat sexuele initiatieven van kinderen uit het strafrecht verdwijnen bestaan in de voorstellen van de commissie-Melai drie uitzonderingen. Ten eerste wanneer het gaat om geslachtsgemeenschap met een kind onder de twaalf. Ten tweede wanneer dit initiatief op een andere jongere onder de zestien is gericht: dan pleegt het kind zelf een misdrijf. Ten derde wanneer het initiatief gericht is op een persoon waarvan het afhankelijk is. Dat laatste betekent dus dat ouders en andere opvoeders op straffe van een strafrechtelijke sanctie VERPLICHT zijn om een sexueel getinte toenadering van 'hun' kinderen af te wijzen. De commissie motiveert dit absolute verbod door te stellen dat er tussen kinderen en opvoeders vaak van een vertrouwensrelatie sprake is. Dat is natuurlijk de wereld op zijn kop zetten: juist die vertrouwensrelatie pleit ervoor, zo'n toenadering van het kind niet door een strafbaarstelling te laten bedreigen. Het ligt ligt daarom voor de hand om ook hier de strafbaarstelling te beperken. Om echter ook contacten op initiatief van de volwassene uit het strafrecht te halen vind ik hier toch wat moeilijker. Het kind kan hier, in tegenstelling tot gevallen waarbij het niet

afhankelijk is van de volwassen partij, een sexuele toenadering nauwelijks ontlopen. De problemen die door incestueuze of soortgelijke contacten kunnen optreden spreken te duidelijke taal om er aan voorbij te gaan.

PIJPEN

Dan komen we tenslotte op het voorgestelde artikel 245, dat geslachtsgemeenschap of een daarmee gelijk te stellen handeling met een kind onder de twaalf verbiedt. Met die overige handelingen wordt elke vorm van genitaal, oraal of anaal contact bedoeld. Dit zou volgens de commissie voor een jong kind duidelijk tot geestelijke of lichamelijke schade kunnen leiden. Het bouwt voort op het huidige artikel 244 en sluit aan bij het verkrachtingsartikel waarin de meer 'indringende' (letterlijk en figuurlijk) vormen van sexcontact zijn strafbaar gesteld. Toch gaat het hier vooral om het niet volgroeid zijn van het kind, getuige de 12-jaargrens. Daarom zou het artikel beter beperkt kunnen blijven tot contacten waarvoor risico van lichamelijke schade bestaat. De commissie kan toch niet waarmaken dat het 'pijpen' van een jongetje van 10 schadelijker is dan het naakt vrijen met die zelfde jongen?

DE KLOK TERUG

"HET IS GEK DAT PEDOFILIE UITGESLOTEN WORDT VAN HET CENTRALE PUNT: HET RECHT OP EEN EIGEN BELEVING VAN GEVOELENS. DE SEKSUELE GEVOELENS VAN KINDEREN WORDEN ERKEND, MAAR ONTKEND WORDT DAT ZE DIE OP OUDEREN KUNNEN RICHTEN! HET WONDERTJE WAAR DICK DE GROOT, SOCIOLOOG EN STAFMEDEWERKER VAN DE PSVG, OP HOOPTE IS UITGEBLEVEN. HIJ VRAAGT ZICH AF WAAROP DE COMMISSIE DE SCHERPE LEEFTIJDGRENZEN BASEERT. "ZE ERKENNEN ZELF DAT HET STELLEN VAN EEN LEEFTIJDGRENSEN EEN DUBIEUZE ZAAK IS, MAAR WAAROM ZE HET DAN TOCH DOEN LATEN ZE NERGENS BLIJKEN. DEZE ADVIEZEN BETEKENEN HET TERUGZETTEN VAN DE KLOK!"

POLITIE

Het is tenslotte opvallend dat de commissie opvallend zo luchtig heenloopt over de gevolgen die het criminaliseren van vrijwillige contacten voor een kind kan hebben. Het is niet voldoende om te kijken naar mogelijk grof politie-optreden, zeker niet wanneer men zich hier zo gemakkelijk van af maakt als de commissie doet ("fouten en onhandigheden zijn niet altijd te vermijden") Het gaat om de sfeer van criminaliteit als zodanig, met de bijbehorende dreiging, discriminatie, nawijzing door de buurt, en vooral de verbreking van relaties die hieruit kan voortvloeien.

VOORSTELLEN

Wanneer ik dan tenslotte met andere voorstellen moet komen let ik op een aantal dingen:

- ze moeten recht doen aan het uitgangspunt dat voor jonge kinderen, met een onvolgroeide wilsbepaling, extra bescherming vereist is,
- ze moeten politiek verkoopbaar zijn,
- ze moeten geen ingewikkelde

wijzigingen van de voorstellen van Melai c.s. met zich meebrengen (tactiek!),
- ik moet van mezelf het idee

Blijft natuurlijk nog één hamvraag: zijn de voorstellen van de commissie-Melai nu een duidelijke verbetering? Ik denk het

SOMBER

"AL IS DE NUMMERING VERANDERD, VAN WEZENLIJKE VERNIEUWING IS EIGENLIJK GEEN SPRAKE" TOT DEZE KONKLUSIE KOMT PROF. M. ZEEGERS, HOOGLERAAR IN DE PSYCHIATRIE.

HIJ HEEFT HET RAPPORT-MELAI TOT DE LAATSTE REGEL TOE UITGESPIJT. ZIJN OORDEEL IS SOMBER. VAN HET NIEUWE ARTIKEL 244 -DE VERVANGER VAN 247- VERWACHT HIJ IN DE PRAKTIJK NIET VEEL VERRUIMING. "DE MANIER WAAROP DE COMMISSIE HET BEGRIP 'BEWEGEN TOT' OPVAT LAAT WEINIG RUIMTE OVER VOOR DE HERKENNING DAT ER BEPAALDE PEDOFIELE HANDELINGEN MET WEDERZIJDS GOEDVINDEN ZIJN OPGEBOUWD." DE FORMULERING IN DE TOELICHTING DAT HET GAAT OM HANDELINGEN DIE EEN KIND EIGENER BEWEGING NIET GEDAAN ZOU HEBBEN, VINDT HIJ ZWAK. "ER ZIJN IN HET DAGELIJKS LEVEN VEEL DINGEN DIE IK EIGENER BEWEGING NIET ZOU HEBBEN GEDAAN, MAAR WAARTOE IK DOOR EEN ANDER WORDT BEWOGEN. NIETTEMIN DOE IK DIE DINGEN VOL-

KOMEN VRIJWILLIG. IN FEITE IS HET ZELFS ONZIN. WANNEER DE VOLWASSEN PARTNER NIET AANWEZIG WAS ZAL DAT KIND DIE DINGEN EIGENER BEWEGING NIET HEBBEN KUNNEN DOEN!"

OP DE RUIM VIJF PAGINA'S DIE ZEEGERS AAN DE ADVIEZEN VAN MELAI MET BETREKKING TOT JEUGDSEKSUALITEIT WIJDT, BLIJFT WEINIG VAN HET RAPPORT HEEL. TE LICHTVAARDIG NOEMT HIJ DE COMMISSIE OVER DE GEVAREN VAN JUSTITIEEL OPTREDEN VOOR KINDEREN; BEVOORDEELD DE TERMINOLOGIE; ANTI-SEKSUEEL DE INSTELLING. DE MOTIEVEN TEGEN EEN 16-JAAR GRENS WORDEN NOGAL GEMAKKELIJK AFGEDAAN. WAT BETREFT DE PSYCHISCHE EN SITUATIONELE ONGELIJKHEID: DIE IS ER OOK TUSSEN MAN EN VROUW, WERKGEVER EN WERKNEMER, TUSSEN BEGELEIDER EN CLIENT. "DAT IS HELEMAAL NIET VERWERPELIJK, HET GAAT ER WEL JUUST OM HOE DAARVAN GEBRUIK WORDT GEMAAKT."

hebben dat ik er achter kan staan, waarbij ik me niet de illusie maak, ooit een ideale wets-tekst te vinden: die bestaat niet.

Ik kom dan tot de volgende amendementen op de voorstellen van het Melai-rapport.

- In art.244 wordt '16 jaar' vervangen door '12 jaar'.

- Aan art.245 wordt de bepaling toegevoegd dat van vervolging wordt afgezien in die gevallen waarin redelijkerwijs mag worden aangenomen dat de handelingen geen risico van lichamelijk letsel met zich meebrengen (of woorden van gelijke strekking).

- In art.247 worden niet de sexuele handelingen strafbaar gesteld, maar het bewegen van de aan je zorgen toevertrouwde persoon onder de 16 jaar tot het plegen of dulden van sexuele handelingen.

Voor de duidelijkheid: dit zijn geen 'officiële' NVSH-voorstellen en ik ruil ze graag in voor betere.

wel. Ten eerste gaan nu eenmaal veel sexuele handelingen van het kind uit. Verder is het denkbaar dat zaken voor politie en justitie minder interessant worden. De bewijslast van het 'bewegen tot sex' is moeilijker dan die van 'sex zonder meer'. Dat zou ook kunnen betekenen dat de verhoren juist zwaarder worden. Maar ik blijf optimistisch en denk dat de politie al gauw inziet dat ze wel wat beters te doen heeft. Resteert natuurlijk toch de teleurstelling over de zwakke argumentatie van het rapport-Melai. Prof.G.E.Mulder schreef vorig jaar in 'Delict en Delinquent' (eindredacteur: prof.Melai) over het NVSH-rapport 'Leeftijdsgrenzen': "Het heet een rapport, het is meer een ongenueanceerd discussiestuk". Het is misschien niet aardig om nu van het rapport-Melai het zelfde te zeggen. Maar het is wel verleidelijk.

kinder lokaal

OVER DE ZOMERMAANDEN IS NIET ZO BAR VEEL TE MELDEN BETREFFENDE 'KINDERVUIST'. ER ZIT EEN BEETJE DE KLAD IN HET ENTHOUSIASME, NU TEGEN DE EERSTE VERJAARDAG - 31 AUGUSTUS - VAN DE STICHTING. EERLIJK GEZEGD, DE BESCHIKBARE ENERGIE IS OVER WEL WAT VEEL PLANNEN EN PLANNETJES VERDEELD. INMIDDELS ZIJN ER ENKELE OP DE LANGERE BAAN BELAND, ZOALS DE PARADISODAG (zie ook Interlokaal)

JOURNAALISTEN

Het NOS-jeugdjournaal lijkt nu echt te starten in januari. Er is uit het enorme aanbod van sollicitanten een redactie samengesteld, uiteraard geheel uit volwassenen opgetrokken. Hoofdredakteur wordt ene Arno Wamsteeker, gewezen schoolhoofd te Leidschendam en nu chef van de KRO-schoolradio ('Ik sta hier niet voor de banken te praten'). Het kinderbestuur heeft hem voor een gesprek uitgenodigd om het te hebben over het betrekken van kinderen bij redactie en presentatie. Een aanpak die - zoals de Veronicabode onlangs meldde - in Zweden tot frappant leuke resultaten heeft geleid. Daarbij valt dan nog te denken aan een net van jeugdige correspondenten die toch al aan de Kindervuist-Kinderkrant bijdragen. Het idee daarover is nu als volgt: in dit winterseizoen met een eenvoudig krantje starten. Daarbij de kinderen die zich gemeld hebben (ruim vijftig) inschakelen en met de eerste nummers naar de subsidiegevende overheid en naar Malmberg of een andere grote uitgeverij teneinde een meer grootscheepse opzet te realiseren.

BESTUURDEREN

Met de plaatselijke activiteiten vlot het nog niet. Utrecht heeft een erkend bestuur maar ontplooid geen activiteiten. Rotterdam was wel actief maar had niets van een bestuur. In Amsterdam en Nijmegen is alleen maar gepraat en adressen verzameld. De stuurgroep heeft een plannetje om - met enige publiciteit - tegelijkertijd in deze

x vier steden startmanifestaties te organiseren. Wat de groepen dan gaan doen ligt nog open, maar het kinderbestuur zal ze wel allemaal vragen kontakten te leggen met kindertehuizen in de buurt. Het kinderbestuur kwam de laatste maanden niet ongeschonden door: Martin Maassen en Robert Volman trokken zich terug en een derde lid, Titus Klijsen, liet zich nog op geen bestuursvergadering zien. De andere vijf, die het bestuurtje spelen ook niet meer allemaal helemaal zien zitten, hebben nu besloten in de herfst weer een grote kindervergadering bijeen te trommelen. Daar kunnen nieuwe bestuursleden en/of taakgroepen worden gekozen voor bijvoorbeeld jeugdjournaal of kinderkrant. De stuurgroep, die er ook nog is, zal zich ook in het komend jaargetijde buigen over de ontwerp-statuten die Fred Zurel beloofd heeft op te stellen. Dit dan aan de hand van de NVSH- en VSO-bijdragen die voorliggen. Laten we hopen dat Kindervuist in het komend seizoen weer wat steviger wordt dan het slappe handje dat we hier kunnen bieden.

GG

(INGEZONDEN MEDEDELING)

vieze verzen

Aan de kinderen die dit blad lezen: voor mijn studie ben ik op zoek naar liedjes en versjes van kinderen van 6 t/m 13 jaar. Het gaat om liedjes en versjes die je samen zingt of opzegt met vriendinnetjes of vriendjes, maar die je misschien niet zo gauw zingt als er volwassenen bij zijn.

Ook als je ze wél zingt bij volwassenen (tenslotte zijn niet alle volwassenen hetzelfde), en ze gaan over piesen, poepen, seks of neuken, ben ik er benieuwd naar.

Als je zulke liedjes en versjes weet, wil je ze dan naar mij opsturen en er bijzetten hoeveel jaar je bent en of je een jongen of een meisje bent?

Ik hoop dat ik er heel veel krijg. Dan wil ik er dingen over opschrijven en, wie weet, een boekje van maken.

Mijn adres is:
René Gussenhoven
Archimedesstraat 50
2517 RW Den Haag.

AFSCHEID VAN DE JUF

bij het terugtrekken van Hannie Boidin

OP EEN KOUDE DAG IN APRIL 1975 ONTMOETTE IK HANNIE VOOR HET EERST. Destijds woonde ik in Leiden, maar had een bijbaantje in Utrecht. Het leek me aardig eens een andere werkgroep in actie te zien dan de Leidse (ja jongelui, die had je toen) waar ik een half jaar eerder in gerold was. Dat was toen een geestdriftig groepje jongere intellectuelen; Richard de Vries en Ben Füss waren er de drijvende krachten. Ik was dus wel verbaasd bij het zien van het gezelschap daar aan de Witte-vrouwensingel. Een ongeregelde collectie meest oudere mannen zat daar doelloos bijeen. Een paar kakelden luid tegen elkaar in, maar de meesten staarden vanuit luie stoelen in de ruimte. Op mijn vraag waarom er niet werd begonnen, zei iemand dat men wachtte op 'de Leidster'.

KLASJE

Inderdaad, zodra 'de Leidster' - Hannie dus - verlaat was binnengestormd, had zij onmiskenbaar de leiding. Waarover werd vergaderd weet ik allang niet meer, het was geloof ik ook half en half een praatgroep, maar wel weet ik nog dat ik steeds dacht: "Een schooljuf. Een juf met haar klasje." Het woord gevend en ontnemend, berispelend wie buiten

de orde ging, aanmoedigend wie stug zweeg, Hannie was het schoolvoorbeeld van een goedgetrainde gespreksleidster. Toen ik, enkele maanden later weer, naar Utrecht verhuisde en zelf tot haar klasje ging behoren, leerde ik Hannie van heel wat meer kanten kennen. Haar warme interesse voor welke persoonlijke sores dan ook; haar moed om ook het kwaadste volk met open vizier tegemoet te treden; haar inlevingsvermogen waardoor ze menig conflict van tafel kon praten of zelfs in de kiem verstikken. Toch bleef - in de loop van de jaren waarin de oudere mannen afvloeiden en hun plaatsen werden ingenomen door meer aan haar gewaagde lieden - dat schooljuf-achtige in elke gesprekskring die ze leidde, haar meest in het oog springende eigenschap. Op den duur stoorde het mij ook niet meer, wetend dat het evenveel bij haar hoorde als haar altijd wat vermoeid lijkende glimlach.

BETROKKENHEID

Hannie deed veel. Nu zij haar taken heeft neergelegd realiseren wij in Utrecht ons pas hoeveel wel. Zij zat dus voor. Zij deed de hele correspondentie - ook de brieven van gretige vreemdelingen die ons adres uit

'Lolita' haalden nadat dit vod een tekstje van haar uit een tijdschriftje had geroofdrukt. Zij coördineerde, wat inhield afspraken maken, houden en anderen eraan herinneren. Maar het meest en het liefst deed ze voorlichting over pedofilie en kinderseksualiteit. Niet vanuit persoonlijke beleving, maar wel en juist vanuit een intense betrokkenheid met mensen die in het meest intieme, zichzelf niet mogen zijn, aan weerskanten van de zestien-jaar-linie. Soms zat zij aan tafel met een handjevol studenten, een andere keer richtte zij zich via microfoons tot vierhonderd Friese plattelandsvrouwen. Want bij voorlichting beperkte zij zich niet tot de eigen regio. In dit verband mag haar grootste eenmalige prestatie niet onvermeld blijven, haar optreden voor het front van het Nederlandse volk in de Koos Postema-show. Als weinigen weet ik hoeveel moed zij heeft moeten vatten om dit aan te durven, hoe zwak ze zich zelfs vlak voor de uitzending nog voelde. Ze deed het, voor de goede zaak, en ze was voor de camera's dezelfde Hannie als altijd.

WELLETJES

Van 1974, het oprichtingsjaar, tot 1980 heeft zij de Utrechtse werkgroep geleid. Dat het een van de meest levenskrachtige AWG'en is geworden is in belangrijke mate haar persoonlijke prestatie. Niet dat we het zonder haar niet zullen rooien, dat wist zij ook wel toen ze ons zei dat ze welbewust al haar functies ging neerleggen. Zonder geleidelijk uit beeld te verdwijnen: zonder schijn of schaduw van een conflict: dat geeft haar terugtreden na al die tijd iets uitzonderlijks. Voor Hannie was het gewoon welletjes en wie zou haar dat afstrijden? Maar het is wel vreemd zonder haar bijdragen verder te gaan. We gaan een nieuw seizoen in met in het achterhoofd haar voorbeeld en wat we van haar leerden: vorm, inhoud en mentaliteit. Onze juf heeft afscheid genomen.

GG

TWEEDE KAMER:

hoe schadelijk is PORNO ?

ALWEER ZO'N DRIEKWART JAAR GELEDEN KWAM MINISTER DE RUITER MET VOORSTELLEN VOOR EEN NIEUWE PORNOWET OP DE PROPPEN. De justitie-kommissie van de Tweede Kamer heeft zich inmiddels over het wetsontwerp gebogen en de minister -zoals gebruikelijk- nog wat huiswerk meegegeven.

Het artikel dat jongeren onder de zestien jaar moet beschermen tegen het zien van "schadelijke" voorstellingen roept vragen op bij PvdA, CPN en CDA. De PvdA vraagt zich af waarom de minister niet duidelijker is over wat er nu precies schadelijk is voor kinderen. Ook de CPN vraagt naar het criterium hiervoor. Het

CDA vraagt of die schade in voorkomende gevallen zal moeten worden aangetoond. Bovendien vraagt het CDA zich af of niet toch alleen het laten zien van seksuele afbeeldingen aan kinderen strafbaar moet zijn in plaats van alles wat maar schadelijk is, zoals De Ruiter voorstelt. Het CDA wil tenslotte weten hoe kinderen beschermd worden tegen het optreden in pornoprodukties.

D'66 constateert alleen dat ook voor kinderen de schadelijkheid van porno niet vaststaat en de VVD laat zich hier helemaal niet over uit.

Bijna alle fracties willen dat ook naturisme uit de strafwet verdwijnt. D'66 zegt bijvoorbeeld dat het hier niet om een zedendelikt gaat, hoogstens in sommige gevallen om een ordedelikt. Het CDA vraagt zich bovendien af of exhibitionisme niet uit de strafwet zou moeten.

We zijn benieuwd hoe de minister meer duidelijkheid denkt te scheppen over wat hij zoal als schadelijk voor kinderen beschouwt.

J5

LEVEND STRATEGO

DE BELANGRIJKSTE GEBEURTENIS VOOR DE WERKGROEP IN DE AFGELOPEN MAANDEN WAS ONGETWIJFELD DE PUBLIKATIE VAN HET EINDRAPPORT VAN DE COMMISSIE-MELAI. Hoewel mijn vingers jeuken zal ik hier niet ingaan op de inhoud van dit produkt van de Nieuwe Zedenmeesters: immers Jan Schuijjer wijdt er elders in onze kolommen een doorwrocht artikel aan. De discussie over hoe verwerpelijk het rapport is zal op 11 september in de kerngroep gevoerd worden. Meteen na het beschikbaar worden van het rapport voor de pers (2 juli) begon een ad-hoc groepje van vier bestuursleden plus wetenschappelijk meedenker Theo Sandfort met een intensieve bestudering. Het aanvankelijk plan van een persconferentie en veel publiciteit eromheen werd losgelaten toen bleek dat de pers zeer flauw reageerde op het rapport; daarbij werd dan nog hoofdzakelijk gefocust op verkrachting binnen het huwelijk. Nu beperkten de petitionisten zich tot een NVSH-persbericht en een optreden van dominee Klamer voor de NCRV-radio, naast minister de Ruyter en commissielid mevr. Doomen. De uiteindelijke aanval op het rapport zal nu later - dus beter voorbereid - en breder worden uitgevoerd. Zo zijn diverse deskundigen - juristen, pedagogen, psychiaters - om commentaren vanuit hun vakgebieden gevraagd; ook wordt gewerkt aan een gezamenlijk standpunt van een flink aantal maatschappelijke organisaties. Enkele wijze mannen - Brongersma, van Naerssen, Zeegers en Sandfort - hebben artikelen in de pers toegezegd te schrijven.

REORGANISATIES

In het vorige nummer meldde ik een en ander over de vorderingen van de Structuurcommissie '80, die een reorganisatie van de hele NVSH heeft voorbereid. De VerenigingsRaad (VR) beslist over de voorstellen wanneer deze NIKS bij de drukker ligt. Van deze voorstellen licht ik er een paar uit: 1. het algemeen bestuur krijgt meer armslag door de opheffing van enige slecht functionerende organen en door een meer globale werkwijze van de VR; 2. het aantal afdelingen wordt gebracht van 63 naar 33; 3. landelijke werkgroepen zijn verplicht regelmatig activiteiten en plannen aan de VR te rapporteren anders krijgen ze geen geld meer; 4. landelijke werkgroepen die verbonden zijn met afdelingen verliezen hun zetels in de VR.

Ook over de structuur van onze eigen LWG is - buiten het werk van genoemde commissie - heel wat gepraat. De estafette naar het resultaat dat hieronder volgt zal ik niet beschrijven, maar het heeft Jan en mij in (kringen van) de VR menig zweetdruppeltje gekost. Om met het belangrijkste te beginnen: de nota jeugdemanipatie is aanvaard als beleidsgrondslag voor de NVSH, en vervangt de pedofilienota uit 1974. Naar stellige verwachting zal de VR op 30 augustus een nieuwe LWG erkennen met als opdracht de voorbeiding en uitvoering van het in de nota aangeduide beleid. Als ledenoprichters zullen optreden de bestuursleden van de bestaande LWG, die voor de VR nog de naam Pedofilie draagt. De oprichters zullen na erkenning alle mensen die in commissies van de LWGP zitten, uitnodigen toe te treden tot de nieuwe LWG Jeugdemancipatie. Over hoe het dan verder moet heeft het bestuur een nota uitgebracht, die in de LWGP-vergadering van 4 oktober besluitvormend zal worden besproken.

NIEUWE STIJL

Volgens de voorstellen van deze bestuursnota staat de LWGJ open voor elk NVSH-lid dat bereid is er actief in te worden. Royement is ook mogelijk. De LWGJ is aan

de VR verantwoording schuldig. De LWGP, die formeel blijft bestaan tot de VR anders beslist, wordt door de massale transfer naar de LWGJ een lege huls waarvan de taken door de LWGJ kunnen worden waargenomen. Voor de samenwerking en onderlinge steun van de AWG-en (Jeugdemanicipatie en) Pedofilie stelt de nota een coördinatieorgaan voor, dat geen beslissingsbevoegdheden bezit. Hierin zou ook de LWGJ vertegenwoordigd zijn. In een later stadium valt te denken aan een eigen secretariaat voor het coördinatieorgaan. Inmiddels gaat de LWGJ-nieuwe stijl actief leden werven binnen de NVSH teneinde het draagvlak getalsmatig en naar achtergronden te verbreden. Gedacht wordt aan mensen vanuit de vrouwen-, mannen- en flikkerbewegingen, alsook aan opvoeders van diverse pluimage. Deze uitbreiding is alleszins bittere noodzaak. Ten eerste om de nieuwe LWG een eigen gezicht te geven in overeenstemming met de beleidsnota. Ten tweede om het huidige kader, dat opgebrand raakt of al dreigt af te vallen, te vervangen dan wel opnieuw op te laden. Eind juni moest het bestuur al besluiten drastisch te kappen in de geplande activiteiten. Alleen acties rond Melai, NIKS, Kindervuist, vervanging info-materiaal en de herstructurering voornoemd gaan niet de ijskast in. Pas na wezenlijke versterking van het draagvlak kan weer gedacht worden aan klussen als het Zwartboek of uitspattingen als de Paradisodag.

VORM EN STEUN

Twee LWG-commissies zonder bestuursleden in de gelederen deden in de junivergadering van zich horen, vorming en voorlichting en - nieuw opgericht - ondersteuning. Het rapport van eerstgemelde commissie besprak ik de vorige keer al. Aansluitend hierop droeg de LWG de commissarissen Hennie Boselie en Hans de Lange (Utrecht, opvolger van Eddie Haighton) op een landelijke voorlichtersdag te organiseren. Die staat gepland voor het najaar en is bestemd voor zowel ervaren als beginnende voorlichters. Leren van elkaar en nieuwe ideeën opdoen, dat is de bedoeling. Aan de nieuw ingedeelde NVSH-afde-

lingen gaat een brief met het aanbod voor te lichten over onze onderwerpen. De telefoon van Hennie Boselie (073 - 412953) staat gereed voor vraag en aanbod in de voorlichting. Hierbij wordt met name ook gedacht aan uitwisseling tussen AWG-en, omdat het soms beter uitkomt niet in eigen stad voorlichting te geven.

De ondersteuningscommissie bestaat nu uit Rinus Kooij (Rotterdam), Kees Nagtzaam (Nijmegen) en Paul Valois (Utrecht). Zij zoeken nog uitbreiding in Noord, Zuid en het Amsterdamse. Eenmaal voltallig wil de commissie optreden als een soort organisatieburo van de AWG-en bij het vervullen van taken die een AWG niet alleen afkan, het niet goed functioneren van een AWG en het doorgeven van praktische informatie. Ook stelt de commissie zich voor, steun te verlenen bij het (her)oprichten van AWG-en. Zo wordt er momenteel gepraat over nieuwe starts in Zeeland en Twente; in Groningen en Deventer daarentegen dreigt men door tekort aan mensen en werkruimte terug te vallen naar het nivo van contactpersonen. Hopelijk kan het tij gekeerd worden.

PLAATSELIJK NIEUWS

Toch eenmaal op plaatselijk vlak beland, besluit ik met een rijtje wetenswaardigheden van AWG-en.

- Den Haag vertoont op 10 september in het NVSH-pand de elders in dit nummer besproken film 'Je bent niet alleen'.
- Utrecht en Nijmegen zijn beide van plan in het komende winterseizoen een aantal thema-avonden te organiseren. Nadere informatie over tijden, plaatsen en onderwerpen ontbreekt nog.
- Nijmegen start niet met een eigen 'pedofoon' maar werkt wel mee aan de oprichting van een plaatselijke kindertelefoon.
- Eindhoven is door de NVSH aldaar weer als werkgroep erkend, zodat het werk hervat kon worden.

GG

PANIEK OVERVIEL MEVROUW DE G. BIJ DE ONTDEKKING DAT ZOONLIEF MET ZIJN VRIENDJE VREE. ZE KWAM DE SCHIK GAUW TE BOVEN MAAR BLEEF ZITTEN MET DE VRAAG : WAT DOE JE IN ZO'N GEVAL? ZE TROK DE STOUTE SCHOENEN AAN EN VERTELDE HET INGRIJPENDE VOORVAL AAN JOHN VENO. BENIEUWD NAAR REAKTIES VAN ANDERE MOEDERS BESLOTEN ZE HET TE PLAATSEN IN HET BLAD 'INFO' VAN DE VENLOSE WERKGROEP JEUGDEMANCI-PATIE EN PEDOFILIE. BIJ DEZE ONVERKORTE OVERNAME IN 'NIKS' HERHALEN WE GRAAG DAT VERZOEK OM REAKTIES!

KAMERAADJES

Mijn zoontje van tien nodigt al sinds jaar en dag van tijd tot tijd zijn iets ouder vriendje uit in het weekend bij ons te logeren.

Het span kent elkaar al vanaf de kleuterschool en gaat sindsdien als kameraadjes door dik en dun met elkaar om. Precies zoals dat bij jongens past. In een onaantastbare saamhorigheid, af en toe onderbroken door een fikse ruzie.

Ik hou erg veel van kinderen en was daarom vroeger ook jarenlang actief in het jeugdwerk. Ik mag daarom mijn eigen kinderen graag in hun doen en laten observeren. Daar kan ik zeer geboeid van genieten.

STIEKUM

Ik word weleens jaloers als ik zie hoe mijn zoontje en zijn vriendje met elkaar omgaan. Zij hebben ook duidelijk geheimpjes te delen met elkaar. Je merkt dat, als ze achter een stripboekje verscholen stiekum naar elkaar toe zitten te gniffelen. Als ik hen 's zomers in hun tentje in de tuin gewichtig hoor fluisteren. Soms maakt het me echt nieuwsgierig. Dan zou ik stiekum naderbij willen sluipen om het allemaal af te luisteren. Ik heb dan de drang wel in me, maar mij ontbreekt de moed om het werkelijk te doen. Ik moet er niet aan denken dat mijn zoon het tentzeil openklapt en dan zijn moeder betrapt, die met een lang oor

ROTGESCHIK

hem en zijn vriend staat te bespioneren. Ik zou me doodschamen.

Zo hoor ik hen ook wel vaker stoeiërig bezig op de slaapkamer. Maar een week of drie geleden ben ik me werkelijk rotgeschrokken. Zoals altijd ga ik, voordat ik naar bed ga, nog even naar de kinderen kijken. Moederlijke zorg denk ik. Of ze er warmpjes bijliggen of zo. Mijn man was al te bed toen ik het kamertje van mijn zoon (en vriendje) binnenstapte. Wat zie ik: twee poedelnaakte knaapjes, hun slipjes bengelden nog ergens onderaan een teen, die innig in elkaar gestrengeld, benen en armen om elkaar heen, met uiterst tevreden smoeltjes lagen te slapen.

Mijn reactie was gespleten : Enerzijds moest ik er inwendig even om lachen; zo van "die rotzakken". Anderzijds, zoals ik al zei, schrok ik vreselijk van die onverwachte konfrontatie.

MAATREGEL?

Ik wist niet wat ik moest doen. Even dacht ik: "Dit kan beslist niet.", en ik wilde hen streng wekken en uit elkaar raffen. Ik dacht er aan het vriendje apart te leggen en te verbieden voortaan nog bij ons op bezoek te komen. Ik dacht er

aan mijn zoon een paar flinke klappen op zijn blote billen te verkopen. Ze lagen er daartoe uitdagender bij dan ooit. Even ook dacht ik er aan hen te gaan onderwerpen aan een streng verhoor: "Wie van jullie is de initiatiefnemer tot deze "seksuele orgie"?" Want je kunt je als moeder immers niet voorstellen dat het jôuw zoon zal zijn. Maar gelukkig vermande ik me en besloot in elk geval, welke te nemen maatregel dan ook, uit te stellen tot de volgende dag.

TWEESTRIJD

Heel voorzichtig trok ik laken en deken over de "ontuchtige knaapjes" heen, waarbij mijn zoon een diepe zucht liet en zich nog hechter om zijn vriendje heen spon. Ik verdacht de laatste ervan dat zijn toch al kwajongensachtige gelaatsuitdrukking een nog wellustiger uitstraling kreeg.

Hoewel mijn man mij naar bed verzocht keerde ik met een smoes naar beneden. Ik schonk me een stevige sherry in en heb zeker een halfuur diep zitten nadenken. Ik verkeerde in een bepaald niet te bagatelliseren tweestrijd: Moest ik er met mijn man over praten? Ik heb er echter ook weet van hoe hij denkt over "flikkers" en zo. Ik herinner me zijn woede toen hij erachter kwam dat een oudere

zoon van ons zich liet knippen bij een kapper die als zodanig bekend stond. Het verweer van mijn zoon dat het "de beste kapper in de regio" was, wierp hij van zich af met de opmerking: "Liever slecht geknipt dan de poten van zo'n viezerik aan jouw kop!"

Ik dacht ook aan de ouders van het vriendje. Die zouden het zeker niet pikken en er zou wellicht nog een stevige ruzie van komen ook. Toen ik, na nog een sherry, naast mijn man het bed ingleed ontlokte dat ook bij hem een diepe zucht. Hij sloeg zijn lange harige armen om mij heen en trok mij liefdevol naar zich toe. In een balorig gebaar sloeg ik daarop mijn armen en benen precies zo om hem heen zoals mijn zoon mij dat "voorgedaan" had. "Zalig schat." murmelde hij in mijn oor en ik dacht "Zalig, ja!"

NATUURLIJK

Plots vroeg ik me af waarom wij wel dat "zalige gevoel" mochten hebben en waarom die twee vlegels in de kamer hiernaast niet? En er kwam een opstandig gevoel in mij naar de adressen van "kerk" en "cultuur" die het mij als moeder en opvoedster onmogelijk maken om tolerant te staan tegenover twee grappige leuke vriendjes die in puur natuurlijk gedrag precies dát doen wat God en Natuur hen tot uiting van liefde voor elkaar als meest wezenlijk en als enige uitdrukkingsvorm heeft meegegeven. Bijgevolg nam ik me voor de konfrontatie als een geheim voor me te houden. Ik zou een tactisch moment kiezen om het met mijn zoon een dezer dagen te hebben over liefde en seks, zonder dat ik hem zou laten merken dat voorgaande geschiedenis daar aanleiding toe is geweest. Hoewel, tot op heden ben ik daar nog niet aan begonnen. Het vriendje heeft hier afgelopen weekend weer geslapen. Zij zaten 's avonds weer achter een stripboekje te gniffelen. Ik ben die avond niet gaan kijken, hoewel ik bang ben dat ze die nacht kou hebben geleden.

KINDER EMANCIPATIE

DE WEG NAAR VRIJHEID VOOR KLEIN EN GROOT

DE LAATSTE JAREN IS ER VEEL STUDIE GEMAAKT VAN HET KIND IN DE WESTERSE SAMENLEVING. KULTUURFILOSOFEN EN ANDERE ONDERZOEKERS ZIJN TOT DE KONKLUSIE GEKOMEN, DAT HET BEELD DAT MEN IN HET ALGEMEEN VAN KINDEREN HEEFT, NIET MET DE WERKELIJKHEID VAN HET KIND OVEREENKOMT.

In enkele zinnen een definitie te geven van wat kindere emancipatie precies inhoudt, is bijna niet mogelijk. Veel van de gedachten in dit artikel zijn de verwoording van de gevoelens van een aantal kinderen die ik ontmoet heb. Zij hebben mij er diep van overtuigd, dat er veel moet veranderen. Dit artikel is dan ook een samenvatting van het 'nieuwe' denken over kinderen. Het is een bittere noodzaak dat er een mentaliteitsverandering op gang komt van volwassenen t.a.v. kinderen. Misschien is er zelfs een hele omkering in het denken voor nodig om kinderen die ruimte te geven dat hun natuurlijke leerprocessen niet verstoord worden. Dat betekent voor volwassenen dat ze moeten inleveren. Veel van hun eigen waarden en normen moeten ze laten vallen om voor kinderen nieuwe mogelijkheden te openen. Misschien is dit wel de sleutel voor een nieuwe maatschappij.

KIND EN MAATSCHAPPIJ

Volwassenen hebben zich door een derderangskultuur, de konsumptie-maatschappij laten misleiden met alle nare gevolgen vandien. Deze konsumptie-maatschappij is ook de grote tegenkracht van de menselijke evolutie en werkt onderdrukking van kinderen in de hand. Het woord kindere emancipatie zegt het al. Kinderen zijn een groep die niet dezelfde rechten hebben als anderen. Wat kindere emancipatie in ieder geval niét is, staat me heel duidelijk voor ogen: kinderen een keer toestaan op de TV te pleiten voor wat meer speelruimte in de buurt, de schijn wekken dat ze ook mogen meebeslissen, of kinderen bombarderen met konsumptieartikelen als vermindersaars van de stress (door het te kort komen in hun gevoelsleven). Deze vormen van emancipatie zijn typische voorbeelden van repressieve tolerantie. Nee, al deze taktieken leiden af van waar het in wezen om gaat: DAT KINDEREN ZICH IN ALLE VRIJHEID ALS UNIEKE INDIVIDUEN MOGEN ONTWIKKELEN EN DAARIN BEGELEID WORDEN, in plaats van '

'opgevoed' om door allerlei manipulaties uit te groeien tot de 'ideale' volwassene. Kinderen moeten hun natuurlijke leerprocessen zelf kunnen bepalen en geen door anderen gedefinieerde kennis opgelegd krijgen. Dat houdt in dat de school zich aanpast aan het kind en niet omgekeerd. Al die geweldige eigenschappen die het kind van nature bezit komen niet tot ontwikkeling wanneer ouders de wereld van het kind niet aanvoelen. Elke creativiteit van het kind die niet herkend wordt, blijft verder onontwikkeld.

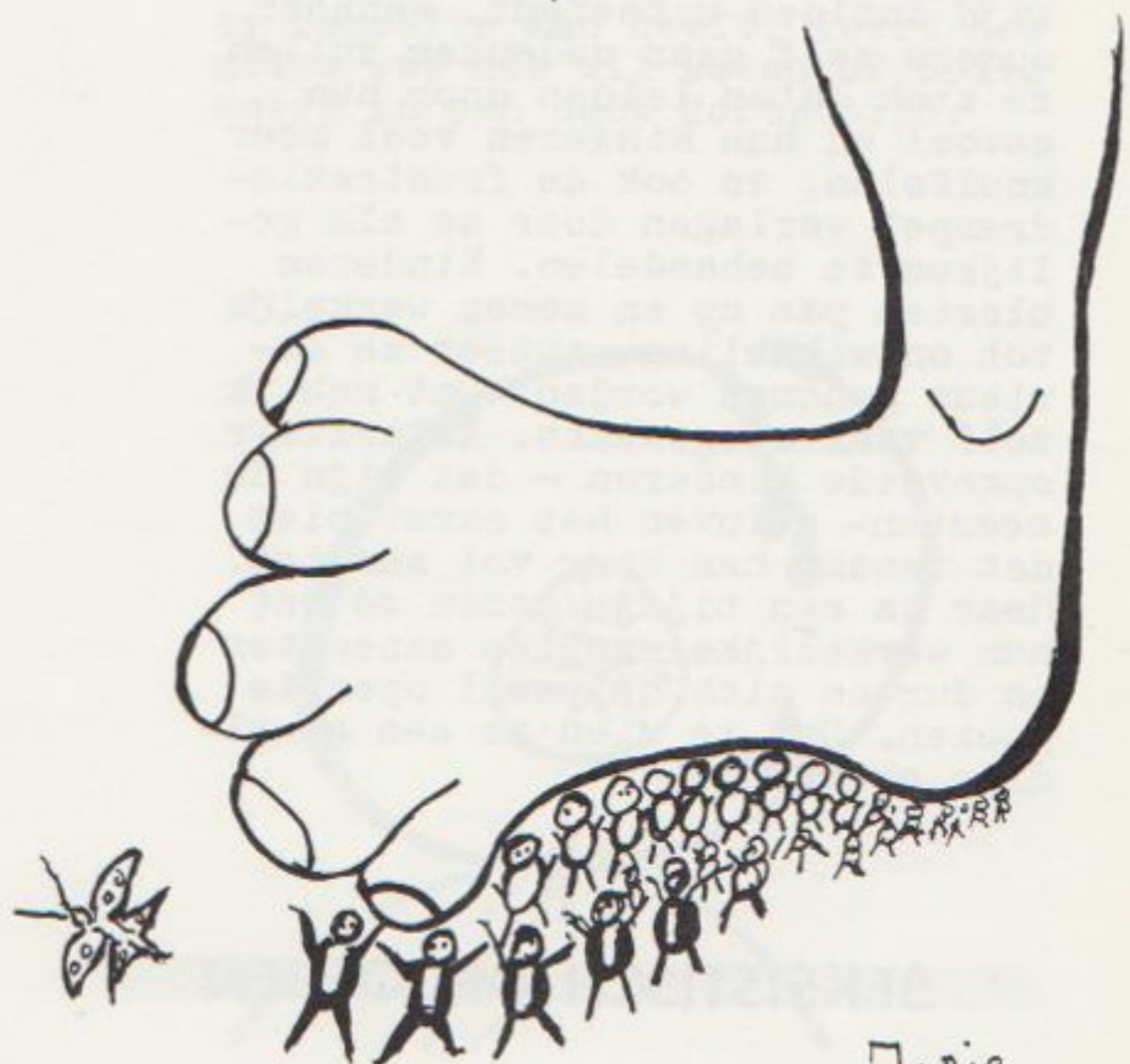
Eén ding heeft kinderemancipatie met de emancipatie van de vrouw gemeen: dat ze onder hetzelfde onderdrukkingssysteem uit wil komen, namelijk de autoritaire samenlevingsvorm die beheerst wordt door de prestatie maatschappij, met alle mythes en schijnidealens die daaraan vastkleven.

SUBTIEL GEWELD

Een analyse van de maatschappij leert, dat deze opgebouwd is uit machtsrelaties. Vrouwen hebben daar veel van te lijden. Kinderen ondergaan het onbewust, hoewel het tegen hun natuur indruist. Talloze kinderen haten onbewust hun eigen ouders. Dat moet een verschrikkelijke ervaring zijn, die veel spanningen met zich meedraagt. Toch zullen kinderen daar nooit aan toegeven omdat ze van die pedagogische relatie - die hun enige werkelijkheid is - afhankelijk zijn. Eerder richt die agressie zich tegen de buitenwereld. Het doel waarvoor kinderen onderdrukt worden is zinloos. Ze worden gedwongen mee te doen aan een cultuur die gedoemd is de grote verliezer te worden. Dr. Friedrich Hacker beschrijft in zijn boek 'Agressie' de toestand in de VS, een land dat technologisch een tiental jaren vooruit is op Europa. In dit boek zijn vraaggesprekken opgenomen met mensen

van wereldfaam die hun geloof in de evolutie van de Westerse mens bijna opgegeven hebben.

Jopie
15 jan R

NORMAAL

Kinderen worden in een levensvijandige wereld geboren. De fasenleer zorgt ervoor dat het kind geen enkel kinderlijk gevoel overhoudt. Er wordt in de wetenschappelijke literatuur nogal wat krachtige taal gebruikt. Een uitspraak van Eric Berne: "Vanaf zijn geboorte is het kind onderworpen aan geweld dat men 'liefde' noemt, zoals ook zijn ouders en de ouders van zijn ouders dat waren. Dit geweld verwoest voornamelijk het essentiële van zijn ontplooiingsmogelijkheden en over het algemeen genomen lukt deze onderneming wonderwel. Wanneer dit nieuwe wezen tegen de 15 jaar is, is het gelijk aan ons, een half dement wezen, min of meer aangepast aan de wereld die het gemodelleerd heeft. Dat noemt men tegenwoordig normaal zijn." Ouders zien hun kinderen vaak als bezit of als verlengstuk van hun prestige en voeden de kinderen op om 'het te maken' in de toekomst.

Met deze kijk op kinderen gaan volwassenen voorbij aan de werkelijke behoefte van het kind. De gunstigste ontwikkeling maken kinderen door in een gezin waar de ouders afgerekend hebben met hun eigen opvoeding. Zelfs deze kinderen zullen nooit helemaal vrij zijn omdat de omgeving altijd invloed uitoefent. Wanneer ouders zelf gaan nadenken zullen ze zich laten leiden door hun gevoel en hun kinderen veel meer knuffelen, en ook de frustratiedrempel verlagen door ze als gelijken te behandelen. Kinderen bloeien pas op en komen werkelijk tot ontwikkeling wanneer ze serieus genomen worden. Dat heb ik zelf vaak meegemaakt. Autoritair opgevoede kinderen - dat zijn de meesten - geloven het eerst niet dat iemand hen voor vol aanziet. Maar na een tijdje komen ze met hun werkelijke emoties aanzetten en durven zich helemaal open te gooien. Dat te zien is een geweldige ervaring.

SEKSISTISCH OPVOEDEN

Kinderen zijn heel gevoelig voor sfeer. In de meeste gezinnen is de liefde van de ouders allang overgegaan in een sleur, waar veel spanningen zijn die over de hoofden van de kinderen uitgesproken worden. Ze zien dat de vader in de meeste gevallen zijn autoriteit gebruikt en op welke manieren volwassenen elkaar manipuleren. Ze zien door de hypocrisie heen en beginnen volwassenen te wantrouwen. Want zelf zijn ze eerlijk en oprecht. In het gezin worden de machtsverhoudingen die in de grote wereld gelden, weerspiegeld. De mannelijkheidsmythe maakt echte gevoelige menselijke relaties onmogelijk. Zonder de mogelijkheid gevoel en emoties te mogen tonen, is de man een half mens en zijn opgelegde identiteit een pure illusie. Hij ontleent zijn identiteit aan prestaties, werk en prestige. Zonder die schijnidentiteit denkt hij niets te zijn. De cultuur eist dat kinderen - vooral jongens - zich juist met al die eigenschappen identificeren, die weinig sociaal zijn en zeer schadelijk voor het menselijk welzijn. De man is in wezen het verst van de eigen identiteit af komen te staan en die 'mannelijke' eigenschappen horen evenmin bij de man als bij de vrouw. Het zijn aangeleerde waarden.

DE MANNELIJKE MYTHE

Het gaat tegen de natuurlijke ontwikkeling van het kind in, wanneer het in het rollenpatroon geduwd wordt. De kenmerken van de mannelijkheidsmythe zijn onder meer: onpersoonlijkheid, afstandelijkheid, onkwetsbaarheid. In de vaderlijke omgang met kinderen zijn deze kenmerken weer terug te vinden. Dit maakt de man en het kind onvrij. Hij is ook afgesloten van de ideeënwereld van het kind en deze scheiding ontnemt beiden de mogelijkheid om tot mens uit te groeien. Er zijn ook mannen die hun gevoelens durven tonen, maar voor mannen die hun eigen gevoelens onderdrukken is het heel moeilijk kinderen aan te voelen en respect voor een kind te hebben. Hoogstens kunnen kinderen zijn waardering verdienen door een prestatie te verrichten, door te winnen! Jongens of mannen die op een bepaalde manier afwijken van het mannelijk gedrag zullen alles doen om dit verborgen te houden. Dat is duidelijk te zien wanneer kinderen op latere leeftijd groepjes vormen. Dan heerst de groepscode. Allerlei waarden

worden hier bijgebracht: concurrentie en competitie, agressiviteit, geweld en vrouwenvijandigheid. Ik ken zelf veel kinderen

die wanneer ze de kans krijgen hun emoties hierover de vrije loop te laten, vertellen dat ze het verschrikkelijk vinden zich in zo'n groepje te handhaven. Dat ze bang zijn voor de wereld en konstant zich moeten bewijzen. Dan kan ik zelf agressief worden tegen een maatschappij die dat allemaal bevordert.

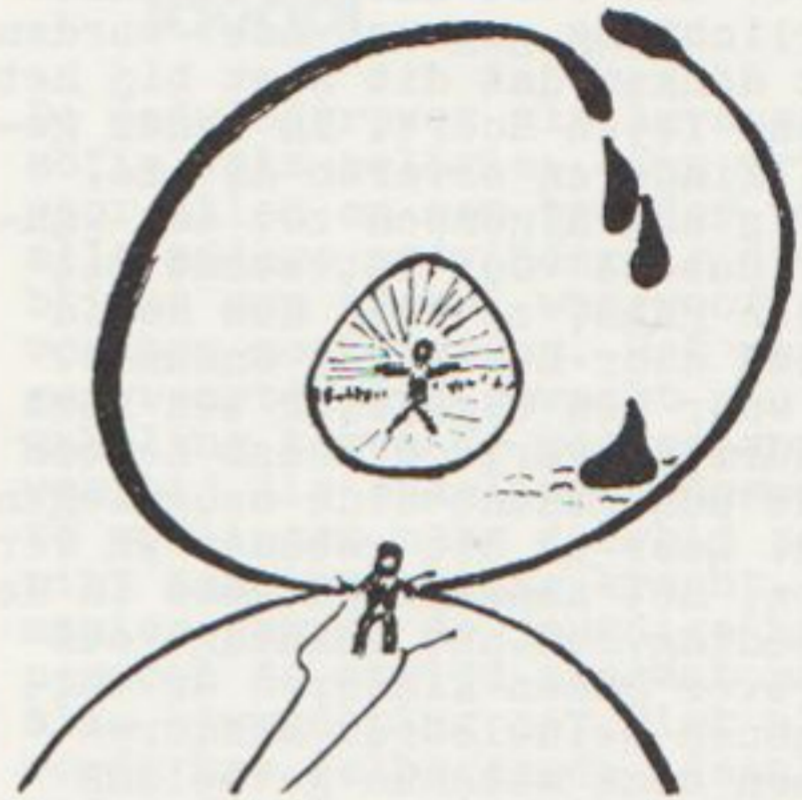
Bij meisjes geldt dat de tegen-gestelde, typisch 'vrouwelijke' eigenschappen gestimuleerd worden. In culturen die niet zo prestatiegericht zijn is rivaliteit van kinderen onderling zeldzaam. Opvoeders zeggen vaak dat kinderen hard moeten worden om deze maatschappij aan te kunnen. Laten ze liever met z'n allen die toekomst veranderen, zodat kinderen hun eigen identiteit kunnen behouden.

Bruno-Paul de Roeck, een pedagoog, noemt de manier waarop kinderen aan de prestatie-maatschappij opgeofferd worden, een vorm die nog erger is dan prostitutie.

MAGISCH WEZEN

De ervaringswereld van het kind is zoveel anders dan die van de volwassene. Het leeft in het hier en nu en staat in verbinding met de natuur. Intimiteit, spontaniteit en creativiteit betekenen liefde. Volwassenen denken superieur te zijn aan kinderen, misschien wel uit angst. Piaget ontdekte de ontplooiing van een creatieve vorm van denken bij kinderen, die hij de hoogste vorm van menselijke intelligentie noemt, die bij volwassenen niet wordt aangetroffen. De wereld van het kind is het spelen. Het speelt met z'n hele omgeving, maar vooral met zijn fantasie. Het kan dingen waar-nemen waarvoor volwassenen al-lang zijn afgesloten. Zoals au-ra's of kleuren om iemand heen. Men rangschikt die in de volwas-sen wereld onder de paranormale verschijnselen. Het fantasiespel van kinderen wordt door fantasie-loze academici aangezien voor een vlucht uit de werkelijkheid. Maar juist al het spel van het kind staat in dienst van de eigen zelfhandhaving. Het is de reali-teit van het kind, waar het ex-perimenteert met alle eigen mo-gelijkheden die het ter beschik-king heeft. Juist in deze vroege periode dwingen volwassenen idee-

ën omtrent de realiteit. Het wordt veel te vroeg geduwd in de schrikwekkende ervaring van de scholing. Het wordt onderge-dompeld in een vaste vorm van formeel denken, gebaseerd op angst om zelfhandhaving. Hier-door wordt elke ontwikkeling van eigen creativiteit tegengehouden. Zodra de tijd er is en het kind er behoefte aan heeft, leert het alles wat het wil weten of nodig heeft in een heel korte tijd.

De school komt weinig tegemoet aan die wereld waar kinderen mee bezig zijn. Het spel zou onge-merkt moeten overgaan in de rea-liteit, het werk. Volwassenen zijn het spelen verleerd. Ieder zou door omgang met kindern her-boren kunnen worden, indien hij zich maar open wilde stellen voor deze wonderlijke eigenschap-pen. Kinderemancipatie betekent ook dat mannen en vrouwen hun eigen identiteit zullen heront-dekken.

HET EROTISCHE KIND

Vanaf het eerste moment, van de geboorte af willen kinderen voe-len dat ze welkom zijn. Voor hen is uitstraling van gevoel en het vrijen hun enige overlevingsmo-gelijkheid. Die lichamelijkeid is bovendien hun enige vorm van kommunikatie. Kinderen zijn heel lichamenlijk ingesteld en ervaren dat als iets plezierigs. Ze be-schikken in aanleg over meer dan honderd uitingsmogelijkheden wat de seksualiteit betreft. Van Us-sel maakte een uitgebreide stu-die van de erotiek. In zijn boek

'Intimiteit' wordt volwassen seksualiteit - waarbij men tegelijk aan geslachtsgemeenschap en aan schuld denkt - laag gewaardeerd. Het beste waar het kind over beschikte, werd hem afgenomen en tegen hem gebruikt. Doordat er verschillende taboes in werking zijn, die aanraking van mensen onderling verbieden, werd deze diepste vriendelijke laag van het menselijke wezen hem afgenomen. Dit is tegelijk ook de grote waanzin van deze tijd.

Moet je soms met je verstand vertellen dan je om iemand geeft? Het feit dat er seksuele voorlichting gegeven moet worden doet denken dat dit niet bij het gewone leven hoort. In ieder geval, kinderen ervaren dit zo. Het is nog algemeen zo, dat wanneer pubers voor het eerst uit vrijen gaan, ze vaak hun hoofd stoten door hun eigen onkunde. Wat voor hen eigenlijk een heel natuurlijk verloop moest hebben wordt een gekunstelde aangelegenheid. Door al die geboden en verboden, het aanrakingstaboe in de opvoeding, en het schuldgevoel hierover raken kinderen en volwassenen geïsoleerd. Kinderen kunnen soms met hun gevoelens bij geen bekende terecht, en met hun diepere emoties vaak ook

geen kant uit door hun plaats in het gezin. Behalve voor de lichamelijke die kinderen in de vorm van vrijen met hun ouders willen delen zijn ze ook gevoelig voor seksspelletjes met andere kinderen. Ouders die dat verbieden verliezen het vertrouwen van hun eigen kinderen. Kinderen kunnen ook volwassenen buiten het gezin aardig vinden en met hen willen vrijen. Er zijn volwassenen die een lange weg gegaan zijn om voor zichzelf weer op te eisen wat hen ooit ontnomen werd. Het is hetzelfde wat kinderen te bieden hebben. Intimiteit en openheid. Kinderen voelen zich tot sommige volwassenen aangetrokken en zo'n relatie kan ook erotisch zijn. Het zijn vaak liefdevolle kontakten. Laing noemt terugkeer tot je oorspronkelijk-kinderlijke voelen een gezonde bezigheid in een maatschappij waarin zoveel mensen vervreemd zijn van zichzelf en van de ander. Kinderen moeten de vrijheid krijgen zich te uiten zoals zij dat zelf willen. Ook als dat erotisch kontakten buiten het gezin inhoudt. Kinderen zijn niemands bezit. Niet van de ouders en van niemand anders.

PAUL F. VALOIS

(ADVERTENTIE)

verschenen:

» EEN VRIEND VOOR ALLEN «

door Ries van Wallenburg

TE BESTELLEN DOOR F.15,- OVER TE MAKEN

OP GIRO 977919

T.N.V. A.v.WALLENBURG,

VENKELSTRAAT 79, 7322 KT APELDOORN

(OF PER BETAALCHEQUE)

EERDER VERSCHENEN: »JORG EN DE HOUTEN KRAAL« ; »ALBERT«

de padvinderswet als religie

ONEINDIG IS DE LIJST BOEKEN IN DE WERELDLITERATUUR WAARIN DE VOLWASSEN HETEROSEKSUELE LIEFDES- EN LUSTBELEVINGEN STAAN OPGETEKEND. MAAR ZOEK EENS EEN BOEK DAT - PAKWEG - OVER PEDOFIELE LIEFDES- BELEVINGEN GAAT? DAT IS NOG NIET EEN FRAKTIE DAARVAN. NOU JA? ZE ZIJN ER, OOK IN HET NEDERLANDSE TAALGEBIED. TWEE HANDEN VOL MIS- SCHIEN. MEESTAL OVER VERHOUDINGEN MAN-JONGEN EN VRIJWEL UITSLUITEND GESCHREVEN VANUIT DE VOLWASSEN KANT. IK BEN DAN OOK VOORLOPIG GENEIGD ALLES WAT ERBIJ KOMT TE VERWELKOMEN.

Ries van Wallenburg had in het genre van de pedofiele vertellingen al twee boeken op zijn naam staan: "Jorg en de houten kraal" en "Albert". Een derde werk is nu in eigen beheer uitgegeven. Het telt 58 gestencilde pagina's en draagt de titel "Een vriend voor allen". Jeugdherinneringen met net als in "Albert" steeds belerende uitspraken over "de" eigenschappen van "de" (goede) pedofiel. Het spijt me, maar ik ben er niet erg enthousiast over, temeer daar met name de opbouw van het boek ook vrij zwak is. 'Een vriend voor allen' mist de structuur die nog in zijn vorige boeken aanwezig was. Vanaf het geboortekaartje en het psychologisch in kaart brengen

van de Zeeuwse ouderlijke omgeving volgen we de in ik-vorm vertellende auteur in zijn strijd door pre-puberteit, puberteit en jongelingsjaren. Een harde en eerlijk gevoerde strijd van iemand die onder zeer moeilijke omstandigheden zelfbewust een eigen weg vindt. Het verhaal verdiende echter een betere vorm - de hoofdstukken schakelen zich haast lusteloos aaneen.

ideaal

De padvinderswet als levensfilosofie, als religie: 'Een vriend voor allen en een broeder voor alle andere padvinders', dit blijkt een ideaal waarvoor gevochten moet worden. Het wordt een voortdurend gevecht van de enkeling tegen de maatschappij waarbij die enkeling gedoemd is te verliezen maar daarbij zelf wint aan innerlijke kracht. De manier waarop de jeugdige hoofdpersoon de strijd aangaat roept alle bewondering op. Niet alleen wordt het felbegeerde ideaal om padvinder te worden bereikt, hetgeen gepaard gaat met zwaar verzet tegen vooral ouderlijke macht, jalouzie en "standsbe-wustzijn", maar ook een persoonlijke ontplooiing op eigen kracht en alweer fors tegen de stroom in.

Het boek draagt als motto "Als er niets meer te ontdekken valt op de wereld, kun je altijd nog JEZELF ontdekken". Getuige de hier opgetekende jeugdherinneringen heeft de schrijver veel van de wereld en veel van zichzelf ontdekt. Te veel echter wil hij dit ZELF ook voor anderen geldig verklaren: zijn persoonlijke ideeën over "de" pedofiele karakterstructuur, over jalouzie en trouw tegenover promiscuïteit of het "vriend voor allen" zijn (helaas staat er per abuis steeds promiscuïteit) en over wel meer ver zulke zaken zijn wat opdringerig veralgemeniseerd.

bob ferguson

RIES VAN WALLENBURG: "EEN VRIEND VOOR ALLEN" GESTENCILDE UITGAVE APeldoorn 1980, 58 PAGINA'S. PRIJS: f 15,- INCL. VERZENDKOSTEN. VOOR WIJZE VAN BESTELLING: ZIE ADVERTENTIE IN DIT BLAD.

het getemde kind

IK PROBEER ME TE BEPERKEN TOT DE MEDEDELING DAT HET BOEK ER IS. Het valt me zwaar, maar er staat echt teveel zinnigs in "Het geminachte kind" om het in dit kleine hoekje afdoende te bespreken. Het boek -een bundel van acht artikelen- lijkt op het lijf geschreven van eenieder die zich met jeugdemancipatie bezighoudt.

Dat onze samenleving geen sprookje is voor kinderen, realiseren de meeste mensen zich nog wel. En in onze kring is er natuurlijk heel nadrukkelijk het besef dat het ze minstens schort aan seksuele bewegingsruimte. Maar zelfs dat steekt mager af bij hetgeen Guus Kuijer aannemelijk weet te maken. Niet alleen worden kinderen enorm onderschat en heerst er een diepgewortelde minachting voor kinderen, het is zo grondig mis dat de enige manier voor een kind om het in deze samenleving vol te houden het prijs geven van zijn persoonlijkheid is. Zich te laten temmen door een cultuur die ontkent dat kinderen sowieso

persoonlijkheid hebben. Grootgroeien daarin betekent automatisch je langzamerhand ontdoen van al het kinderlijke in je. Een boude stellingname? Als je "Het geminachte kind" uithebt kon je er wel es anders over denken. Ik kom nog wel op het boek terug.

peter geul

GUUS KUIJER: HET GEMINACHTEN KIND
UITGAVE: DE ARBEIDERSPERS; f24,50

verleiding

VOLWASSENEN VORMEN EEN BEDREIGING VOOR DE AUTONOMIE VAN HET KIND OF ZE NU PEDAGOOG OF PEDOFIEL HETEN. Dat is kort gezegd het betoog dat J. Pinard-Legry en B. Lapouge houden in hun dit jaar verschenen boek "L'enfant et le pédéraste". In het boek worden pedofiele relaties eens niet veroordeeld met het aloude argument dat kinderen beschermd moeten worden, maar omdat het een rem is op de bevrijding van het kind. Het is opmerkelijk genoeg dezelfde redenering die de Duitser Günter Amendt eerder dit jaar in het feministische blad Emma en het linkse opinie-weekblad Konkret uiteenzette.

Op het omslag van hun boek vragen Pinard-Legry en Lapouge zich af of de maatschappij wel zo vijandig staat tegenover pederastie. Want, betogen ze, "sinds Plato is ook de pedagogie op verleiding gegrondvest! Dat

maakt zonneklaar waarop ze hun veroordeling van pedofiele relaties baseren. Een oud vooroordeel in een nieuw jasje.

J. PINARD-LEGRY & B. LAPOUGE:
L'ENFANT ET LE PÉDÉRASTE;
EDITIONS DU SEUIL, PARIS.

veel plezier

JANE COUSINS: VEEL PLEZIER;
UITGAVE: BERT BAKKER; f14,50
Veel plezier, is ook een pretentieloos boekje over voorlichting, waarin vooral voorbeelden uit de praktijk gegeven worden. Er wordt onder andere over masturbatie gesproken. Het boekje is door een vrouw geschreven en ditmaal komen ook meisjes aan bod.

GRETHE FAGERSTROM EN GUNILLA HANSSON: JOCH, LOTJE EN MINIMI;
UITGAVE: MEULENHOF; f 7,90
Joch, lotje en Minimi is een voorlichtingsboekje in stripvorm voor de allerjongsten. In direkte taal wordt het seks-

leven van een progressief gezinnetje met de kinderen besproken. Ook de emoties daarbij krijgen in beeldvorm aandacht.

boeken lenen

De Belgische Studiegroep Pedofilie beschikt over een documentatiedienst die beschikt over een rijke boekerij waaruit men ook exemplaren kan lenen. Om te weten waarover de documentatiedienst beschikt kan men het best hun literatuurlijst bestellen.

De basislijst, die reikt tot het in juli 1979 verworvene, kost 75 Bfr. (5 gulden); de aanvullingslijst tot april 1980 kost 30 Bfr. (2 gulden). In beide gevallen komt daar nog 3 gulden bij aan verzendkosten. Men kan de lijsten bestellen bij de Dokumentatiedienst, Guido Gezellelaan 64, 3550 Heusden, België. Betaling vanuit Nederland per internationale postwissel of eurocheque. Vanuit België ook via postgiro 000-1071786-33, ten name van A.C.Elsen te Heusden.

kijkspul

pipicacadodo

"IK HOOP DAT HET MIJ GELUKT IS TE LATEN ZIEN WAT KINDEREN ZIJN: EEN ONEINDIGE RIJKDOM AAN FANTASIE, INTELLIGENTIE, KRACHT EN BEWEGING." Dit zegt de Italiaanse filmer Marco Ferreri over zijn nieuwste geesteskind 'Chiedo Asilo' - de Italiaanse term voor zowel "ik vraag asiel" als voor opbergplaatsen, zoals gevangnissen en krèches, van maatschappelijk 'nuttelozen'.

Ferreri, die zijn naam verbond aan films als "La grande bouffe" en "La dernière femme", had zich vóór Chiedo Asilo amper beziggehouden met kinderen. Het was tijdens de opnames voor La dernière femme dat een baby zijn ogen opende voor de kinderwereld. Ferreri Beschrijft hem als "een dikkerd van acht maanden met een absoluut onvoorspelbare vitaliteit en reactievermogen".

De hoofdrol is evenwel niet weggelegd voor een kind. Het verhaal draait om de volwassene Roberto, die na zijn studie voor een kleuterklas terecht komt. Zijn anti-autoritaire opstelling vormt het decor waartegen Ferreri de kleuters tot leven laat komen.

Ferreri: "Ik wilde helemaal geen film over de opvoeding maken, maar een verhaal over mensen die op een bepaalde leeftijd worden vergeten. Men stopt die kinderen in concentratiekampen, en daar brengt men ze dan een soort opvoeding bij waardoor ze worden aangepast!"

In een interview in Vrij Nederland van 24 mei trekt Ferreri nog feller van leer. Enkele korte citaten: "Van kinderen op de kleuterschool wordt net als van apen in de dierentuin gezegd dat ze gelukkig zijn." (...) "Wordt iemand in deze samenleving soms zo gemanipuleerd als het kind, terwijl het nog niet eens wéét dat het gemanipuleerd wordt? Ze voelen zich alleen ontzettend onbehagelijk. (...) "In ieder min of meer grote stad liggen er zeker duizend baby's in de ziekenhuizen die kunstmatig gevoed worden omdat ze niet willen eten. Maar wáárom eten ze niet? Omdat ze niet willen groeien in het model dat de volwassenen hun opdringen." (...) "De mens sterft twee keer. Het éérst als hij twee of drie jaar is, als hij in een vorm wordt geperst."

Chiedo Asilo is opgenomen in het 'alternatieve filmcircuit'. Wil je hem zien, hou dan de agenda's van filmhuizen in de gaten. Maar verwacht geen verhaal dat áf is.

De aaneenrijging van innemende en onbegrijpelijke beelden en situaties zijn eerder een begin, een aanzet tot overpeinzingen.

deense jongens wilden in beeld

TWEE DEENSE FILMS DIE OPGROEIENDE EN MET LUSTVOLLE ZAKEN BEZIGE JONGENS TOT ONDERWERP HEBBEN, CIRCULEREN MOMENTEEL IN ONS LAND. DIT GEBEURT HOOFDZAKELIJK IN HET KADER VAN DE ZOGEHETEN ALTERNATIEVE CIRCUITS, FILMHUIZEN EN DERGELIJKE. BEGIN JULI WAREN BEIDE FILMS IN ENKELE STEDEN ZICHTBAAR IN EEN GECOMBINEERD PROGRAMMA. ZO VERKEERDE IK IN DE GELEGENHEID MIJN NACHTRUST OP TE OFFEREN VOOR 'Jongens' VAN NILS MALMROS EN VOOR 'Je bent niet alleen' VAN LASSE NIELSEN EN ERNST JOHANSEN. ONDANKS DE HIERBOVEN AANGEGEVEN OVEREENKOMSTIGE THEMATHIEK HEBBEN BEIDE FILMS IN DE UITWERKING WEINIG MEER GEMEEN DAN HET LIEFLIJKE DEENSE LANDSCHAP ALS DECOR.

jongens

Malmros, die een volwassen publiek tracht te bereiken, heeft bewust gekozen voor het tonen van scènes die de toeschouwer zelf maar met elkaar in verband moet brengen. Ook eventuele conclusies worden nergens in de film aangedragen. Het gaat om drie episoden die de mannelijke hoofdpersoon tonen op de leeftijden van 6, 17 en 23 jaar. Als kleuter zien we hem vrijmoedig en nieuwsgierig de wereld verkennen in het kielzog van wat grotere kinderen. Een logerend neefje poogt hem in te wijden in ondeugende spelletjes; maar juist als het spannend begint te worden staat de streng-zorgzame vader aan de deur van bad- of slaapkamer te morrelen. Als tiener beleeft de protagonist

Tot slot nog één keer Ferreri, naar aanleiding van de titel die de film in Frankrijk meegekregen heeft, "Pipicacadodo": "De eerste kulturele daad, het eerste genot, de eerste verwondering bij het kind loopt via het gaatje in zijn kont."

peter geul

Het ronde romaanse kerkje van Bjarnede

een grote liefde met een iets jonger meisje: maar de idylle wordt stelselmatig verziekt door haar zorgzaam-achterdochtige ouders. De 23-jarige jongeman blijkt uiteindelijk een oppervlakkige versierder, die een verpleegstertje binnen de kortste keren plat krijgt. Pret en gevoel worden fijngedrukt door de goedbedoelende oudere generatie: dat is althans mijn interpretatie van deze rolprent.

Biedt 'Jongens' een nogal sombere kijk op het opgroeien in Denemarken, de andere te bespreken film ziet dat volstrekt anders. 'Je bent niet alleen' is bedoeld voor leeftijdgenoten van het gros der acteurs, tussen 10 en 14. Die doelgroep stelt eisen die op een volwassen toeschouwer al gauw als minpunten overkomen: oppervlakkige karakters, overbodig ogende aktiescènes, simplistische probleemoplossingen. De boodschap ligt er dik bovenop: doe waar je zin in hebt, gun iedereen om je heen hetzelfde en laat nooit over je lopen door grote mensen. Plaats van handeling is een jongensinternaat met als directeur een malloot die zich verbeeldt nog enig gezag

uit te oefenen. De levende have stoort zich dus aan God noch gebod, zuipt, rookt hasj, verzamelt porno en rotzooit met elkaar, het huispersoneel en uit het niets opduikende frisse meisjes. Het 12-jarig zoontje van de malloot beweegt zich in dit milieu als een vis in het water en beleeft iets moois met een twee jaar oudere geïnterneerde. Pa knort hooguit wat als zoonlief weer eens stomdronken thuiskomt. Wil de man een keer flink doen door een knaap van school te sturen die de gymzaal heeft volgeplakt met harde porno, dan stuit hij op een vrij algemene leerlingenstaking met zelfs steun van enkele docenten. De film eindigt met een ouderavond waar de jongelui een eigengebakken filmpje vertonen over bovengemelde homoseksuele relatie; het commentaar van de ouders krijgen we niet te zien.

werkelijkheid?

Eerlijk gezegd, de film maakte op mij een tamelijk onwerkelijke indruk. De voorbeeldige verdraagzaamheid en solidariteit van de jongens, het machteloze gepruttel van de volwassenen: wie de denkt dat het zo gaat in het leven komt zijn koude kermis nog wel tegen. De opzichtige mooifilmerij, tot en met slow-motion en soms rijp voor de STER-reklame; het vertoon aan mooie jongenshoofden en -lijven die een uitvoerige selectie op fysieke kwaliteiten deed vermoeden.

Dat laatste vooral leek mij een wetenschappelijk onderzoekje waard. Derhalve begaf ik mij naar Denemarken en liet daar op een groot en gevarieerd aantal plaatsen een representatieve steekproef van de mannelijke Deense jeugd aan mijn ogen voorbijtrekken. En het onwaarschijnlijke deed zich voor dat ik moest vaststellen dat Nielsen en Johansen geen selectie nodig hebben gehad. Ook registreert de film de realiteit waar de jongens vrijwel voortdurend half naakt door het beeld paraderen. De Deense jongens vertonen zich, mits het weer fraai is, even gemakkelijk in alleen-maar-een-broekje op straat, als hun grote zussen en moeders aan de stran-

den. Ten derde: de keus van passende fraaie landschappen heeft de regisseurs beslist geen enkele moeite gekost.

internaat

Hoort men dan ook nog dat alle Deense kusten zijn vrijgegeven voor naaktrecreatie, en ziet men de goed -ook met pedopornogevulde sekswinkels hun waren openlijk uitstallen (tot en met automaten met prikkellektuur waar bij ons de frikandellen liggen), dan neigt men steeds sterker tot de conclusie dat Nielsen en Johansen dichter bij de hedendaagse Deense situatie zijn gebleven dan Malmros. Is het in 'Jongens' verbeelde nabije verleden werkelijk teruggedrongen naar het Deense Staphorst? of zijn juist de andere filmmakers tezeer aan de toeristisch waarneembare oppervlakte gebleven? Om dat te kunnen be-

Bij minder fraai weer in Tønder

oordelen is een verblijf van enkele weken in een land waarvan men de taal niet spreekt uiteraard te kort. Daarom overweeg ik nu maar, bij mijn volgende bezoek aan dit gastvrije land bij het toeristenburo een lijst met jongensinternaten aan te vragen. En er dan een uit te zoeken waar ik mij eens heerlijk kan laten verwennen.

gorrit goslinga

VOORLICHTINGSBOEKEN, ZE BLIJVEN EEN MERKWAARDIG VERSCHIJSSEL. Seksueel verkeer leent zich nou eenmaal minder voor boeksgewijze uitleg dan de blik-orgie op straat. Maar ja, zolang het modderen is met seks in weer een ander verkeer, het maatschappelijke ditmaal, is het beter dan helemaal groen dat oerwoud van lusten en lasten ingestuurd te worden. Het NVSH-lijfblad Seks-stant doorvoelde dat ook en besteed in het septembernummer het omslag-verhaal aan die boekjes boordevol verkeersregels.

Seks-stant is los verkrijgbaar in de iets beter gesorteerde boekwinkel, en natuurlijk bij de NVSH zelve. Toch, die werkjes: ze bevredigen me allerminst.

PROTESTAAR

ER KWAM EEN ZUCHT VAN VERLICHTING UIT KEES, EEN NIJMEEGS WERKGROEPSLID, TOEN ENIGE TIJD GELEDEN ZIJN PROEFTIJD VOORBIJ WAS. Bij die zucht liet hij het niet zitten. Samen met medewerkgroepsleden organiseerde hij een feest. Met affiches kondigde hij de grote gebeurtenis aan in de stad.

Op het feest kreeg de zedelijkheidswet de wind van voren. In de speeches en tot op de taart toe was het protest aanwezig. Na de vrolijke avond zo in de kleine uurtjes was het protest er nog steeds, maar nu wel in de magen van de feestgangers. Tot het laatste kruimeltje toe opgegeten.

HULPLIJN

IN EINDHOVEN HEEFT INMIDDELS DE TWEDE KINDERTELEFOON ZIJN LIJNEN OPENGESTELD. De kinderpulpdienst die half mei tot leven kwam, wordt door uitsluitend jongeren bememd en in stand gehouden. Deze lijn is een projekt van de algemene Telefonische Hulpdienst. De beide clubs zijn niet onwetend van elkaars bestaan, maar verschil in ideologie geeft de nodige afstand. Toch één lichtpunt, kinderen in Eindhoven en omstreken hebben in ieder geval de keus.

De nieuwe hulplijn is bereikbaar elke dag tussen vier uur 's middags en acht uur 's avonds onder het nummer 040 - 44 44 11.

PRIVÉ

ZWEEDSE OUDERS ZOULDEN VOORTAAN NIET MEER DE DOSSIERS VAN HUN GROTERE KINDEREN MOETEN KUNNEN INZIEN DIE BIJ OVERHEIDSINSTANTIES BERUSTEN. Het Centraal Bureau voor de Statistiek te Stockholm heeft dit voorgesteld. De direktie van dit instituut heeft de regering gevraagd, aan de ouders inzage te weigeren van de dossiers van hun kinderen als die boven de twaalf zijn.

Dit verzoek vloeit voort uit een procedure waarin een Zweeds burger de dossiers van zijn kinderen wilde raadplegen. Het Bureau voor de Statistiek weigerde en stelde dat daarvoor de toestemming van de kinderen nodig was. De vader ging in beroep en kreeg gelijk van de kommissie die het gebruik van persoonlijke gegevens moet bewaken.

Het Bureau voor de Statistiek heeft zich dus tot de regering gewend en is van oordeel dat kinderen van twaalf tot achttien jaar recht op hun privé-leven hebben. Het vreest ook dat jeugdigen van deze leeftijdsklasse minder openhartig zullen zijn bij het verstrekken van gegevens over hun geslachtsleven, bijvoorbeeld, of over druggebruik, als hun ouders er toegang toe hebben.

adressen

NVSH

NVSH-Verenigingskantoor tel:070-469709
Postbus 64, 2501 CB Den Haag.
NVSH Telefonische
Hulpdienst 070-600010

NVSH-LWGJ

Landelijke Werkgroep Jeugdemanipatie,
NVSH-LWGJ, Postbus 132, 5240 AC Rosmalen

ADELINGSWERKGROEPEN

Amsterdam	Blauwburgwal 7-9
Deventer	Postbus 692
Eindhoven	Postbus 440
Groningen	Postbus 1387
Den Haag	Groot Hertoginnelaan 203
Maastricht	Rechtstraat 20
Nijmegen	Postbus 6728
Rotterdam	Koningin Emmaplein 1
Tilburg	Postbus 1251
Utrecht	Witte Vrouwensingel 100
Venlo	Postbus 635

OVERIGE KONTAKTADRESSEN

Bergen op Zoom	Postbus 663
Leiden	B.Füss, Postbus 136
Hoogeveen	Postbus 442
Tiel	St.Agnietenstraat 19
Zoetermeer	Postbus 540

Inlichtingen over voorlichting 073-412953

STICHTING KINDERVUIST

Kindervuist, Postbus 333, Culemborg

BELGIË

Antwerpen Studiegroep Pedofilie,
Volkshogeschool Elker-IK
Consciencestraat 46
2000 Antwerpen

DUITSE BONDSREPUBLIC

Düsseldorf DSAP (Deutsche Studien-
und Arbeitsgemeinschaft
Pädophilie) Postfach 3236
4150 KREFELD

ZWITSERSE CONFEDERATIE

Bern SAP (Schweizerische Ar-
beitsgemeinschaft Pädoph-
philie) Postfach 1236
CH 3000 Bern 9

NOORWEGEN

Oslo N.A.F.P. Box 134
Blindern Oslo 3

GROOT-BRITANNIE

London P.I.E. (Paedophile In-
formation Exchange)
P.O.Box 318, London SE3 8QD

KINDERTELEFOONS

Amsterdam	020-224455
Eindhoven	040-451818
	040-444411
Heerlen	045-722233
Rotterdam	010-224455
Utrecht	030-522500
(meisjestelefoon)	030-322020
Venlo	077- 48888

herziene AGENDA

OA = Open Avond
KG = Kerngroep
VR = Verenigingsraad NVSH
Tenzij anders vermeld begint de
bijeenkomst om 20.00 uur.

SEPTEMBER

4 OA Rotterdam
10 Den Haag: vertoning
'Je bent niet alleen'
11 KG, Rasa Utrecht
12 OA Utrecht
15 OA Nijmegen
16 OA Amsterdam

OKTOBER

2 OA Rotterdam #
4 LWGP/LWGJ, NVSH-pand
Utrecht (10.00 u.)
8 OA Den Haag
10 OA Utrecht
16 Thema-avond Utrecht (?)
18 VR, Amershof,
Amersfoort (10.30 u.)
20 OA Nijmegen
21 OA Amsterdam

NOVEMBER

6 OA Rotterdam
12 OA Den Haag
13 LWGJ, Rasa Utrecht
14 OA Utrecht
17 OA Nijmegen
18 OA Amsterdam
29 VR, Amershof,
Amersfoort (10.30 u.) #

9476 8811

NIJKS

verschijnt 10x per jaar

POSTBUS 6614
3002 AP ROTTERDAM
HOLLAND

PORT BETAALD
PORT PAYÉ
Eindhoven